

Arrest

nr. 121 455 van 26 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 13 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DEHING, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leone staatsburger te zijn van Temne afkomst. U werd op 21 augustus 1985 geboren in het dorp Roussos in het noorden van het land. U groeide op in Roussos, bleef er wonen en trouwde er in 2000 met (D.M.). Jullie kregen samen 2 kinderen. Uw vader was de plaatselijke chieft en u was zijn oudste zoon. U wist dat u hem ooit zou opvolgen als chieft van het dorp. U liep soms met hem mee tijdens zijn werkzaamheden om bij te leren. Uw vader ging elke vrijdag naar het Poro-bos, maar stond u nooit toe hem te vergezellen en vertelde er nooit iets over. In 2007 verhuisde u naar Freetown, aan de andere kant van het land. U wilde immers een beroep leren. Uw vader was niet erg blij met uw vertrek, maar maakte er verder geen probleem van. In Freetown volgde u een opleiding en werd taxichauffeur. U bleef uw familie van tijd tot tijd opzoeken in het dorp. Op 1 februari 2012 overleed uw vrouw. Uw kinderen gingen sindsdien bij uw moeder wonen in Roussos. U

bezocht hen elke maand. Op 5 september 2012 kreeg u telefoon van uw oom met het nieuws dat uw vader zwaar ziek was en dat u naar het dorp moest komen. Bij uw aankomst later op de dag was hij reeds overleden. Het lichaam van uw vader werd aan de chiefs uit de omliggende dorpen toevertrouwd en naar het Poro-bos gebracht. U werd meegevraagd naar het bos omdat u de oudste zoon was. U dacht dat jullie gewoon uw vader gingen begraven, maar merkte tot uw verrassing dat er mensen in het bos waren die allerlei rituelen uitvoerden. U werd binnengebracht in een huis en men vertelde dat uw vader de volgende dag begraven zou worden, maar dat u hem dan eerst moest onthoofden en dat u zijn schedel altijd bij u zou moeten dragen. U zou 40 dagen in het bos blijven, vervolgens zou u een baby moeten offeren en het bloed van de baby opdrinken. Op die manier zou u beschermd zijn tegen magie en heksengeweren. Daarna zou u gekroond worden tot de nieuwe chief van het dorp. U was verschrikt, maar hield de schijn op en zei dat u accepteerde. Sommige aanwezigen vertrokken en anderen bleven bij u in het bos. 's Avonds ging u slapen. Toen u merkte dat de anderen sliepen, besloot u te ontsnappen. U bleef rennen en nam vervolgens een bus naar Freetown. U dook onder bij een vriend, maar hij was ook bang toen u hem uw relaas vertelde. Hij besloot dat u best het land kon verlaten. Op 13 september 2012 verliet u Sierra Leone. De volgende dag kwam u in België aan. Op 17 september 2012 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielerelaas legt u een geboorteakte neer.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire **beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u de plaatselijke chiefs vreest vanwege uw weigering om uw vader op te volgen als chief van het dorp. Hierbij moeten een aantal opmerkingen gemaakt worden.

Om te beginnen valt het weinig aannemelijk te noemen dat uw vader u nooit voorbereid zou hebben op al uw toekomstige taken als chief van het dorp. Gezien zijn vermeende status en rol als chief en gegeven het feit dat u zijn oudste zoon was komen deze feiten des te merkwaardig over, aangezien u zelf stelt dat het een traditie van vader op oudste zoon betreft en zowel u als uw vader wisten dat u hem ooit zou moeten opvolgen (gehoor CGVS, p.6,7,9). Uw vader bereidde u voor op bepaalde taken, namelijk de openlijke taken verbonden aan zijn functie als chief, zoals recht spreken tijdens conflicten. U, als oudste zoon, liep dan, zoals de traditie het wil, met uw vader mee om te leren over uw toekomstige functie (gehoor CGVS, p.11,12). Uw vader ging echter ook elke vrijdag naar een vergadering in het bos. U mocht nooit met uw vader mee. Uw vader heeft u ook nooit uitgelegd wat hij elke vrijdag in dit Poro-bos deed. Hij zei enkel dat u met hem mee mocht komen naar het bos wanneer de tijd er rijp voor was. Uw vader heeft u ook nooit uitgelegd welke rituelen men dient te ondergaan als men chief wil worden (gehoor CGVS, p.9,11). Het is bijzonder opmerkelijk dat u enerzijds wist dat u ooit uw vader zou opvolgen en dat uw vader u voorbereidde op deze toekomstige prestigieuze functie als chief van het dorp (gehoor CGVS, p.9,11,12), maar dat uw vader u anderzijds nooit meenam naar de wekelijkse vergaderingen in het Poro-bos, u nooit iets vertelde over deze vergaderingen in het bos en hij u nooit voorbereid heeft op de rituelen die u zou ondergaan als u chief zou worden (gehoor CGVS, p.9,11). Dat uw vader u nooit voorbereid zou hebben op deze –belangrijke– onderdelen van uw toekomstige taak als chief en u nooit klaargestoomd zou hebben voor de overgangsrituelen tot chief, komt weinig aannemelijk over. Evenmin is het weinig aannemelijk dat u over deze onderdelen van uw toekomstige taak nooit iets gehoord zou hebben.

Verder verklaarde u dat u in 2007 besloot om naar Freetown te verhuizen omdat u iets wilde leren en dat u er vervolgens als taxi-chauffeur begon te werken. Uw vader zou het weliswaar niet leuk hebben gevonden dat u vertrok, maar er verder geen probleem van hebben gemaakt en ook geen enkele melding hebben gemaakt van eventuele consequenties betreffende uw toekomstige functie als chief (gehoor CGVS, p.4,8). **Gegeven het feit dat zowel u als uw vader wisten dat u, als oudste zoon, uw vader ooit zou opvolgen als chief van het dorp en u hier akkoord mee ging, gegeven het feit dat de positie van chief een prestigieuze functie is die veel macht geeft, gegeven het feit dat u over een inkomen beschikte omdat uw vader als chief vele gronden in het dorp bezat en mensen voor hem moesten werken en gegeven het feit dat u volgens de traditie met uw vader diende mee te lopen om bij te leren over uw toekomstige functie (gehoor CGVS, p.4,7,8,9,12) is het opmerkelijk dat u in 2007 besloot het dorp te verlaten om als taxichauffeur te gaan werken in Freetown en dat uw vader u zomaar liet vertrekken.**

Daarnaast bent u niet goed op de hoogte van de afloop van de opvolgingskwestie. U weet immers niet te vertellen wie vervolgens in uw plaats aangesteld werd als opvolger van uw vader. U

verklaarde dat de taak van chieft doorgegeven kan worden aan de broer als iemand weigert op te volgen. Als de broer te jong is, kan echter ook de broer van de overleden chieft gevraagd worden om hem op te volgen. Volgens uw verklaringen weigerde u uw vader op te volgen en bent u gevlucht. U stelde desgevraagd dat uw jongere broer, de toen 20-jarige (M.) niet gevraagd werd. U denkt dat hij niet matuur genoeg bevonden werd. U weet niet of je oom vervolgens gevraagd werd. U hebt er niet naar gevraagd bij uw moeder. Nochtans zei u dat u een maand geleden nog contact had met uw moeder, via een vriend (gehoor CGVS, p.3,6,7,8,10). Uw beperkte kennis omtrent de recente ontwikkelingen in de kwestie van de opvolging van uw vader is opvallend omdat u nog via een vriend contact hebt met uw moeder die het dorp Roussos verblijft en het feit dat u uw vader niet wilde opvolgen als chieft toch de reden vormde voor uw vlucht uit Sierra Leone (gehoor CGVS, p.4,6,7). Later in het gehoor verklaarde u dan weer dat uw moeder u liet weten dat alles uitgesteld werd en dat er nog geen beslissing genomen was wie chieft zou worden (gehoor CGVS, p.10). Het is opvallend dat u de dag van het overlijden van uw vader direct meegenomen werd naar het bos en gevraagd werd uw vader op te volgen, maar dat in oktober 2013, ruim een jaar later, nog steeds niet beslist zou zijn wie uw vader zou opvolgen als chieft (gehoor CGVS, p.10). U verklaarde hierover dat ze misschien hopen op uw terugkeer en met magische krachten weten dat u nog leeft, maar niet weten waar u bent (gehoor CGVS, p.10). Uw verklaring dat men een jaar lang zouden wachten op uw terugkeer komt weinig realistisch over. Bovendien behoren uw verklaringen over magische krachten (gehoor CGVS, p.10) tot de wereld van de verbeelding en missen ze objectieve grond. Uw gebrekkige kennis over de afloop van de opvolgingskwestie doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gelet op alle bovenstaande vaststellingen overtuigt u niet waar u voorhoudt een vrees voor vervolging te hebben omdat u weigerde uw vader op te volgen als chieft van het dorp. Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw geboortebewijs bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. U legt tenslotte geen documenten neer om uw reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) er ten onrechte vanuit gaat dat hij voorbereid zou zijn geweest op zijn functie door mee naar het Porobos te gaan. Er is in zijn dorp geen traditie die vereist dat de opvolger van de chieft een opleiding volgt. De functie van chieft is niet institutioneel en de Poro is een geheime gemeenschap. Ook de rituelen zijn geheim. Ter staving voegt verzoeker informatie over de Poro-gemeenschap bij het verzoekschrift (bijlage 3). Hij had geen weet van de rituelen bij de opvolging, kreeg nooit rituele training en neemt aan dat dit zo was omdat men de rituelen geheim wilde houden. Zijn bezoek aan het bos was dus in eerste instantie vrijwillig. Toen hij werd geconfronteerd met de rituelen wilde hij hiervan geen deel uitmaken. Doordat hij vluchtte is hij een bedreiging voor de Poro die de rituelen geheim wil houden.

Verzoeker verhuisde naar Freetown in 2007. Zijn vader vond dit niet aangenaam doch had hierop weinig invloed. Het was een jongensdroom van verzoeker om minstens voor een tijd taxichauffeur te zijn. Bovendien kon hij, indien nodig, onmiddellijk terugkeren naar het dorp. Het is vanzelfsprekend toegelaten dat een zoon van een chieft school loopt, reist en een beroep aanleert. Zij doen dit om bij te blijven met de veranderende wereld maar houden toch vast aan cultuur en traditie.

Ingevolge de geheimhouding binnen de Poro kan verzoekers moeder geen gedetailleerde informatie verschaffen en enkel inlichtingen geven die publiek zijn gemaakt. Verzoeker weet wel dat er momenteel een regent zou zijn aangesteld in zijn dorp. Indien een zoon weigert om zijn vader op te volgen is het namelijk traditie om een "chieftdom speaker" aan te stellen die de rol van regent op zich neemt.

Verzoeker benadrukt dat geboortecertificaten in Sierra Leone nooit een foto of biometrische authenticatie dragen.

Hij vraagt om hem als vluchteling te erkennen in de zin van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 28 juli 1951 of hem minstens subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België en over deze reisweg ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Hij bleek niet in staat aan te geven of hij met een visum reisde. Evenmin wist hij welk document hij, naast zijn paspoort, gebruikte voor zijn reis. Met welke vliegtuigmaatschappij hij reisde, kon hij ook niet zeggen (administratief dossier, stuk 4, p.5; stuk 16, verklaring, nr.21, 35-36). Deze vaststellingen vormen een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker brengt niet het minste begin van bewijs bij ter adstructie van zijn asielrelaas. Hij toont niet aan dat zijn vader daadwerkelijk chief was van zijn dorp. Evenmin brengt hij enig begin van bewijs bij omtrent het overlijden van zijn vader of omtrent het gegeven dat hij zijn vader diende op te volgen.

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt op ernstige wijze ondergraven doordat hij in het verzoekschrift ter verklaring van een aantal vaststellingen in de bestreden beslissing verwijst naar de gebruiken van de Poro-gemeenschap, stelt deze gemeenschap te vrezen omdat zij de rituelen waarvan hij getuige was wil geheimhouden en algemene informatie aanhaalt omtrent de Poro-gemeenschap (bijlage 3). Bij het CGVS stelde hij namelijk uitdrukkelijk dat de Poro-gemeenschap niets te maken had met de gemeenschap waarvan zijn vader als chief deel uitmaakte, de "Ro Poro". Gevraagd of er naast de gemeenschap van de chiefs ook iets bestond als een Poro-gemeenschap, verklaarde hij: "*Dat bestaat, maar is iets totaal anders*". Hij gaf aan dat Ro Poro een gemeenschap was, louter voor de chiefs. Naast deze gemeenschap, waarvan enkel de chiefs lid waren, was er in zijn dorp geen andere geheime gemeenschap. Tevens stelde hij duidelijk dat zijn vader enkel lid was van de gemeenschap van de chiefs, de Ro Poro. Hij verklaarde geen mensen te kennen die lid zijn van een geheim genootschap (administratief dossier, stuk 4, p.9). Dat verzoeker op heden laat uitschijnen dat de "Ro Poro" wel degelijk de Poro-gemeenschap was, dat zijn vader lid was van deze gemeenschap en dat hij deze gemeenschap vreest, kan in het geheel niet worden gerijmd met voormelde verklaringen.

In de bestreden beslissing wordt verder met recht gemotiveerd dat het niet aannemelijk is dat verzoeker door zijn vader nooit zou zijn meegenomen naar diens (wekelijkse) vergaderingen in het bos met de andere chiefs, dat zijn vader hierover nooit iets zou hebben verteld en dat zijn vader hem in het geheel niet zou hebben voorbereid op de rituelen die hij diende te ondergaan wanneer hij chief zou worden. Dat zijn vader hem nooit voorbereidde op dit nochtans belangrijke onderdeel van de functie of de opvolgingsrituelen is nog des te opmerkelijker daar uit verzoekers gezegden, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat hij zijn vader wilde opvolgen als chief en wel door zijn vader werd

opgeleid op andere facetten van zijn toekomstige, prestigieuze functie. Dat de gemeenschap van zijn vader haar rituelen geheim wilde houden, kan hiervoor geen verklaring bieden. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op het belang van de functie van zijn vader en op de continuïteit in deze functie, als opvolger van zijn vader wel degelijk zou zijn voorbereid op dit aspect van deze functie en het ritueel dat hij diende te ondergaan.

Gelet op het risico dat verzoeker, wanneer hij werd meegenomen naar het bos en geconfronteerd werd met de ingrijpende rituelen die hij moest ondergaan, zijn vader niet meer zou willen opvolgen, is het, zelfs indien hij hiermee instemde, bovendien niet aannemelijk dat hij niet beter in de gaten werd gehouden en zomaar het bos kon verlaten. Dit klemmt nog des te meer daar hij er in het verzoekschrift herhaaldelijk de nadruk op legt dat de gemeenschap van zijn vader deze rituelen geheim wenst te houden.

Daarenboven is het niet geloofwaardig dat verzoeker in 2007 naar Freetown verhuisde en dat zijn vader, ondanks dat deze dit niet leuk vond, hier verder niet het minste probleem rond maakte. Uit verzoekers gezegden, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat zowel hijzelf als zijn vader wisten dat hij zijn vader diende op te volgen als chieft en dit ook wilde. Gezien zij dit beide wisten, de functie van chieft een prestigieuze functie is met veel macht, zij beschikten over een inkomen en verzoeker zijn vader volgens de traditie moest volgen om bij te leren over zijn toekomstige functie, is het niet aannemelijk dat hij zich aan zijn opleiding als chieft kon en mocht onttrekken.

Dit alles klemmt nog des te meer daar verzoeker incoherente en vage verklaringen aflegde over de afloop van de opvolgingskwestie. Aanvankelijk verklaarde hij, wanneer gevraagd werd hoe de situatie is afgelopen in zijn dorp na zijn vertrek, in duidelijke bewoordingen: *"Ik had nooit meer informatie over het dorp na mijn vlucht"*. Wanneer hij erop werd gewezen dat hij toch nog contact had met zijn moeder, beweerde hij echter plots dat zijn moeder zou hebben gezegd dat er nog niemand gekroond werd, dat de chiefs alles uitstelden en dat er nog geen beslissing viel. Of men zijn oom langs vaderszijde vroeg om zijn vader op te volgen, wist hij in dit kader niet (*ibid.*, p.10). Bovendien is het niet aannemelijk dat de chiefs, hoewel deze reeds de dag van het overlijden van zijn vader de nodige stappen ondernamen om de opvolging door verzoeker te verzekeren, nadat hij verdween dermate lang zouden wachten alvorens een beslissing te nemen over een andere opvolger. Gelet op het belang van de functie van chieft kan worden aangenomen dat zij sneller in de opvolging zouden voorzien. De verklaring dat men misschien hoopte of wachtte op zijn terugkeer (*ibid.*), komt in dit kader niet realistisch over. Voor zover verzoeker op heden tracht te laten uitschijnen dat er een regent zou zijn aangesteld en dat dit traditie is, kan nog worden opgemerkt dat hij deze bewering niet staft en dat deze geen steun vindt in zijn verklaringen bij het CGVS. Aldaar vermeldde hij dit nergens wanneer er werd gevraagd naar de afloop van de situatie in zijn dorp. Voorts vermeldde hij dit niet wanneer werd gevraagd of er al een jaar geen chieft in het dorp was en maakte hij hiervan geen melding wanneer er werd gevraagd waarom er na een jaar nog geen andere chieft was (*ibid.*). Hoe dan ook kan worden aangenomen dat men, zelfs indien er een regent was, zo snel mogelijk een beslissing zou nemen over de definitieve invulling van deze voorname functie.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden asielaas.

Het neergelegde geboortecertificaat bevat, nog daargelaten dat dit stuk geen objectieve gegevens bevat waarmee kan worden bewezen dat verzoeker de hierop vermelde persoon is, geen elementen die aan het voorgaande afbreuk zouden kunnen doen (administratief dossier, stuk 18: documenten).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielaas. Gelet op de sub 2.2.3. vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS